

En Miquel Pairoli a l'escola

Dolça Vert

Tinc la sort de treballar en una escola de Quart que, a més de ser un poble terrisser, és el poble d'en Miquel Pairoli. A Cicle Inicial ens agrada conèixer allò que identifica el poble i és per això que dediquem un trimestre llarg a estudiar la figura i l'obra d'aquest escriptor.

Per donar a conèixer la seva obra, hem seleccionat diferents fragments, bàsicament dels seus dietaris i dels escrits d'*Una mirada en el paisatge* de la revista *Gavarres*. D'aquesta manera posem a l'abast de la mainada uns textos que ens permeten treballar la lectura i l'escriptura, la plàstica, el medi natural i social... Els escrits de Pairoli, amb un vocabulari ric i precís, ens parlen del temps que fa o ens fan veure amb una nova mirada paisatges propers a través de la descripció d'una planta del nostre entorn o dels detalls d'una papallona aturada sobre una fulla. Els nens i les nenes, a partir d'aquests bons models de textos, aprenen paraules noves, en descobreixen el seu significat i les utilitzen en textos de producció pròpia (en podeu veure uns quants exemples a

<http://blocs.xtec.cat/stamargaridaci13/category/miquel-pairoli/>

El domini que té Miquel Pairoli sobre les paraules, ens permet, també, introduir els jocs de llenguatge. Quan fem que els infants s'adonin que les flors de l'acàcia són de "color de tel de llet" (*L'enigma*. Flor d'acàcia, pàgina 77) o que Pairoli es refereix a les flors del cirerer com a "borrallons de neu" (*L'enigma*. Cirerer, pàgina 69), fem que entrin en contacte amb el llenguatge poètic i que estableixin la relació lògica que comporten figures com la metàfora i la comparació. Aconseguir que a partir d'aquí inventin maneres originals de dir els colors i altres qualitats dels objectes no és difícil.

Els textos de Miquel Pairoli són textos per viure, per passejar, per aprendre a estimar el poble on va néixer. Un recorregut per la via verda, ens

permet contemplar Cal Moliner (*Octubre*, pàgina 214) i aprofitar per descriure la casa i dibuixar-la, asseure'ns al mateix banc on s'asseia l'escriptor, sota el roure (*Octubre*, pàgina 279), reconèixer el paisatge que hi descriu i imaginar-lo passejant amb la seva gossa Kuin. Una excursió fins al Castell de Palol esdevé un pretext extraordinari per endinsar-nos en *El Castell de Palol, el pas del temps* (Gavarres 1, Juny 2002) ja que, a partir de fragments d'aquest article, organitzem una gimcana per descobrir alguns dels elements que s'hi descriuen:

... amb una **era** per batre el gra,...

Hi ha **una alzina, un surolí**, amb una branca esponerosa, que fa una bona ombra, ...

La casa de Miquel Pairoli, al costat de la carretera, és un punt de visita obligada. Llegim la descripció que en fa (*Octubre*, pàgina 45), tot aturant la lectura per anar relacionant el text amb l'edificació. I des d'una situació privilegiada, dins del jardí de la casa i davant la façana principal, els alumnes la dibuixen al seu bloc.

Però més enllà d'aquests coneixements pròpiament escolars, Miquel Pairoli, a través dels seus textos, aconsegueix despertar en nosaltres lectors, petits o grans, la curiositat per allò tenim davant, desvetllar la capacitat d'observar amb deteniment, sense pressa, les petites coses que ens envolten, meravellar-nos amb el que a vegades no veiem de tan proper, i ser capaços d'explicar-ho amb detall, en un text ric i ben construït.

Literatura i territori, lleure i aprenentatge. Ben segur que aquests nens i nenes, no troben gens estrany que a Quart, el seu poble, la sala de lectura on tot llegint aprenen i passen bones estones, porti el nom de Miquel Pairoli.

Dibuix de Toni Ortiz Peláez (8 anys)